

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 100.

Ottende Session.

31te Møde.

Mandagen den 19de Januar, Aften Kl. 7.

(Fortsat.)

Floug: Det har glædet mig af Anmærkningerne til Finantsloven at erfare, at Marmorkirken hører under Kongeriget og ikke, som jeg befrygtede, under Monarchiet, thi da kunde jeg ikke have bragt den til Dmtale under denne Sag. Disse Ruiner sees af Underbilagene til Finantsloven at foranledige følgende Udgifter: Vedligeholdelsen af de paa Pladsen staaende Bygninger 240 Rd., Statter 450 Rd., Reengjøring 60 Rd., Brandvæsenet 20 Rd. og endelig Utois Fordrivelse 5 Rd. — jeg veed ikke, om den sidste Udgift medgaaer til at underholde en Kat, eller om det er Salair til Kammerjægeren — ialt 775 Rd., medens Pladsen udleies for 1000 Rd., og saaledes giver et Overskud af 225 Rd. Hvor glædeligt det nu end er, at Pladsen ligger under Kongerigets Indenrigsministerium, saa troer jeg dog, at den Tilstand, hvori den nu befinder sig, ikke er glædelig. Det er bekjendt, at der i afdøde Ar har foreligget et Forslag om at anvende Ruinernes Materialier paa en nyttig Maade, og dernæst af Pladsen at gjøre en offentlig Plads med Springsvand paa. Dette Forslag fandt Modstand hos Konstakademiet, inspireret dertil af en nu afdød Kunstner, og denne Modstand fandt igjen Medhold hos Regjeringen; men den Forudsætning, hvorfra Konstakademiet gif ud, maa jeg for mit Bedkommende ansee for aldeles absurd, nemlig, at man skulde conservere Ruinerne i Haab om at opbygge denne Kirke. Naar

Ruinerne skulde conserveres, saa skulde det være for at conservere dem for den arkitektoniske Skjønhed, som unægteligt er tilstede, men denne arkitektoniske Skjønhed seer man ikke Noget til, idet Ruinerne skjules af nogle Træer og høie Mure, og Pladsen anvendes til Dplag af Materialier og til Bærsted for Marmorflibere. Forsaavidt altsaa et af de Hensyn, der ere gjorte gjældende ved Nægtelsen af at nedbryde Ruinerne, virkelig skulde gjøres gjældende, saa maatte Pladsen idetmindste gjøres fri og aaben mod Gaden, eller ialfald kun aflukkes ved et Stakit. For mit Bedkommende staaer det rigtignok som det Rimeligste, at Kongeriget udleverer denne Plads, som kun afgiver en høist ringe Indtægt til Kommunen, og at man altsaa gennem den offentlige Discussion enes om en nyttig og smuk Anvendelse af den. Jeg skal endnu blot tilføje, at der blandt de Mindesmærker, der skulle vedligeholdes, ogsaa findes Kong Christian den V's Statue, men jeg troer virkelig ikke, at den er en aarlig Vedligeholdelsesudgift af 100 Rd. værd.

M. Sage: Jeg kan dog ikke see, at der kan være nogen særdeles Anledning til, som den ærede sidste Taler antydede, at overlevere denne Plads til Kommunen; jeg vil tværtimod foreslaae, at Ministeren kommer med en Lov, der bemyndiger ham til at bortselge Pladsen og Alt, hvad der staaer paa den til Bedste for Statskassen. Det er vist mange af de Herrer bekjendt, at der i sin Tid skal have været budt flere Hundredestunde, Rd. for denne Plads, saaledes at vi kunde have havt en aarlig Indtægt af 10 à 12,000 Rd., imedens den nu kun giver et Par Hundrede Rd. Hvorvidt No-